

tici, Etymol. M. p. 536, 10. Eustath. ad Iliad. E. p. 541, 42. κραιπνός occurrit Pers. 95. Iliad. Od. E. 385. Eurip. Hippol. 842.

134. Χάλυψ. *Chalybs*. Vox Latina veterem formam Aeolicam Χάλυβς repraesentat. Ita vocabant et ferrum, et populum qui primus ferrum effodisse dicebatur. Χάλυβες ἔθνος Σκυθίας, ἐνθα ὁ σίδηρος τίκτεται. Lex. MS. ap. Bibl. Coislin. p. 476. ita et Eustath. ad Dionys. 768. Alia forma Theb. 730. Χάλυβος Σκυθῶν ἄποικος. [Vid. Valck. ad fr. Callim. Eleg. p. 155. ED. LIPS.].

135. Διαίσσω. *Perrumpo*. διαίττειν ὀρμᾶν. Hesych. corrigente Valcken. ad Phoeniss. 1388. Piersonus ad Moerin p. 301. αἴσσω apud Atticos poetas universe disyllabon esse statuit: sed Porsonus ad Eurip. Hecub. 31. poetis licentiae paulum concedit; quem vide.

136. Ἐκπλήσσω. *Excutio*. cum accusativo vel rei vel personae ponitur. Eurip. Orest. 542. ὁ μὲν ἐκπλήσσει λόγον. Ion. 635. οὐδέ μὲν ἐξέπληξ' ὁδοῦ Πονηρὸς οὐδείς. vid. infra v. 368. Antiphanes ap. Stob. Ecl. xi. p. 17=141. Μάλιστα δ' ἐκπλήττει με τῶν ξυνειδῶτων Ὁ χρόνος, ὃν αἰεὶ λανθάνειν ἀμνηχανῶ. Thucyd. II. 38. ὧν καθ' ἡμέραν ἢ τέρψις τὸ λυπηρὸν ἐκπλήττει. Cf. Hemsterhusii notam ad Thom. M. p. 287. Eurip. Hippol. 948. Ἐκ τοιπέπληγμαί, σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με Λόγοι παραλλάσσοντες, ἔξεδροι φρενῶν. Ubi vix dubito quin legendum sit, Ἐκ τοιπέπληγμαί, σοὶ γὰρ ἐκπλήσσουσί με Λόγοι παραλλάσσοντες, ἔξεδρος φρενῶν. Quo enim pacto λόγοι dicantur *extra sedem mentis positi*, uti interpretatur Spanhemius, equidem non video.

137. Θεμερῶπις. *Verecunda*. ἐρασμία. Hesych. a θέμερος (σεμνός. Hesych.) et ὄψ. Bentleius Epist. ad Mill. p. 66. in Empedochlis versu legit Ἀρμονίη θεμερῶπις pro vulgato ἱμερῶπις. Laevius in Alcestide apud Aul. Gell. XIX. 7. rubentem Auroram pudoricolorē vocat.

138. Ἀπέδιλος. *Sine sandaliis*. ἀσάνδαλος. διὰ τοῦτο δῆλον ὅτι σπουδαίως παρεγένοντο, οὐδὲ τὰ οἰκεῖα πέδιλα δυνηθεῖσαι λαβεῖν. Schol. B. Veteres τὸ ἀνυπόδητον festinationis indicium dicere solebant. Theocr. XXIV. 36. Ἄνστα, μηδὲ ποδέσσι τεοῖς ὑποσάνδαλα θείης. Bion. I. 21. Ἄ δ' Ἀφροδίτα, λυσαμένα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται, Πενθαλέα, νήπεκτος, ἀσάνδαλος. Haec Stanleius. Apollon. Rhod. I. 43. de Medea properante, γυμνοῖσιν δὲ πόδεσιν ἀνὰ στεινοῦς θέεν οἴμους. Polyaen. Strateg. VIII. p. 498. Σεμίραμις λονομένη τῶν Σιράκων ἤκουσε τὴν ἀπόστασιν καὶ παραυτίκα ἀνυπόδητος, μηδὲ τὰς τρίχας ἀναπλεξαμένη, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξῆλθε. Philostratus Icon. V. corrigente Hemsterhusio in Misc. Obs. V. p. 23. Ὅρῳ γὰρ ὡς ἄβλαντος καὶ μονοχίτων ἀναπη-